tres enginyeries, estadística, lògica matemàtica, història de la ciència, didàctica de la matemàtica, etc.).

Els màsters o postgraus, més específics (1 o 2 cursos), estan pensats o bé per a la recerca i el doctorat, i, per tant, íntimament vinculats a les especificitats de la recerca en el departament concret, o bé per a una especialització, com ara la docència a l'ensenyament secundari, encara que el fet d'assolir un màster de recerca també hauria d'habilitar per a exercir de professor de secundària.

Els doctorats haurien d'estar lligats als postgraus, en el sentit que en la majoria dels casos en són la continuació una vegada l'estudiant s'immergeix en la recerca d'algun dels aspectes que ha estudiat i troba un director del treball que ha de portar a l'elaboració d'una tesi.

Un matemàtic posseeix, en una mesura o en una altra, les característiques següents:

- Coneixement bàsic de la matemàtica amb un aprofundiment en alguns temes i capacitats.
- Capacitat per a plantejar-se i resoldre els problemes dins del seu àmbit d'estudi.
- Capacitat per a escriure notes, articles i llibres sobre els temes de la seva activitat.
- Possibilitat, dintre dels estudis de grau i postgrau, d'adquisició de coneixements fora de l'àrea estricte de la matemàtica, com poden ser la física i altres coneixements científics o tècnics.
- Coneixement sobre el funcionament del món i de la societat, incloent-hi la ciència i la tècnica.
- Coneixement sobre la història de la matemàtica i del paper que juga en diferents àrees del coneixement i de l'activitat humana.

A més, un matemàtic, en general, està disposat a col·laborar amb altres investigadors o estudiosos, siguin matemàtics o no, i ha de tenir en compte el seu entorn social.

D'altra banda, un matemàtic és genèricament un professor de matemàtiques i, per tant, requereix una certa preparació per a aquesta tasca. En aquest sentit, la seva formació prové de l'experiència dels cursos i professors que ha tingut mentre era un alumne. Tot i això, requerirà una preparació que ja s'ha tingut en compte en part en demanar que en el seu currículum hi hagi uns coneixements de tipus cultural i interdisciplinari, als quals hi hauríem d'afegir uns coneixements i unes pràctiques de didàctica.

Pel que fa a la pràctica docent, considerem essencial que hi hagi prou llibertat acadèmica, en el sentit que el professor compti amb la confiança de la institució per a desenvolupar la seva tasca. En aquest sentit el professor, ha de portar a terme l'ensenyament que li hagi estat assignat sense excessiva intromissió per part de les autoritats.

També preocupa que es redueixin els cursos de matemàtiques en els estudis d'altres ciències i tècniques. No hi ha dubte que les matemàtiques proveeixen l'instrument per a modelar i entendre situacions i processos, i debilitar el seu coneixement és debilitar la possibilitat d'entendre com es comporten els objectes d'estudi i, per tant, posen en situació d'inferioritat respecte a d'altres medis on es doni més relleu a la matemàtica. De fet, s'observa una correlació entre els estudis de matemàtiques a l'educació secundària i les vocacions per a estudiar física o enginyeria a les universitats. Aquesta és una qüestió que demana una àmplia reflexió.

Les universitats haurien de tenir en compte aquestes reflexions per a facilitar uns estudis atractius, adequats i sans dins del nostre sistema universitari.

Junta de la SCM

Benvinguda als nous socis

Durant l'any 2008 s'han donat d'alta com a socis les persones i entitats següents: Carme Calderer, Eduard Campillo Funollet, Isaac García Rodríguez, Maite Grau Montaña, Albert Mallart Solaz, David Martínez Miquel, Enric Meinhardt-Llopis, Vicente Muñoz, Núria Priego García, Mónica Romero Gómez, Elisabet Quintana Casas, Sergi Simón Estrada, Josep Viñoles Salvadó, la Secció de Matemàtiques i Informàtica del Vallès i l'IES Joan Brossa.

La Junta, en nom de la SCM, us dóna la més cordial benvinguda, i desitja ser-vos d'utilitat en totes aquelles qüestions relacionades amb la comunitat matemàtica catalana.